

77. letu svoje starosti v Beligradu umrl. Za njim je prišel sin njegov Mihal — 14. septembra 1842. leta vladarstva odstavljen, drugi pot na Srbski prestol, al 29. maja 1868. leta so ga zarotniki na sprehodu zavratno umorili.

Njegov naslednik Milan je sin Mihalove sestre Julije. Ko so zarotniki strica umorili, je bil Milan še le 12 let star, in zavoljo tega sta do sedaj po volji narodne skupščine v njegovem imenu vladala ministra Blaznovač in Ristić.

Jutri 22. avgusta bo Milan slovesno polnoleten proglašen. Narod srbski od njega, ker je mladeneč bistre glave in navdušen za svojo domovino, pričakuje srečne dobe za Srbijo.

Mnogovrstne novice.

* *Kozé (nevarna človeška bolezen) v Trstu in okoli Dunaja* še zmirom hudo razsajajo; iz okolice dunajske se piše, da v eni sami hiši je zbolelo 27 osób za kozami in izmed njih jih je umrlo 11.

* *Kolera*, ki se je že davno prikazala, se tudi po poročilih iz Lvova (Lemberg) v okrajih Zbaraškem čedalje bolj razširja in huja postaja.

* *V Perziji vlada strašna lakota*; več mest je popolnoma zapuščenih, pomrli so glada skor vsi prebivalci; samo v glavnem mestu Teheran-u jih je umrlo 106.000.

Dopisi.

Iz Gradca 18. avgusta. A—č. — Pretekli teden je šla iz Gradca velikanska procesija v Marija-Celje. Gotovo 5000 vernih bilo je samo iz Gradca in bližnje okolice. Knezoškof dr. Zwerger sam jo je spremljal z mnogimi duhovni. Kolikor tudi tukajšnji nemški liberaluhi našega škofa pikajo in zaničujejo, pokazalo se je vendar pri tej priliki, da ljudstvo je še vedno na škofovi strani. Na vse kriplje so liberalni listi odvrčali ljudstvo, naj se nikar ne vdeleži te procesije, al — dosegli niso nič! Danes je šla zopet procesija v Maria-Trost. Liberaluhi vdrihajo po škofu in duhovščini, češ, da s tem ljudstvo svoja dela na polji zanemarja; al pri tem pa ne pomislijo, da tudi oni, ko take čenčarije kvasijo in toliko otrobov vežejo, Bogu ljubi čas kradejo. Kmet sam najboljši vé, kaj ima storiti, da mu delo ne bo zaostalo, in ne potrebuje o tem nobenega svetovalca.

Iz Trsta. („Beseda“ v Rojanski čitalnici) je bila sopet prav lepa in živahna; v to so posebno pripomogli izvrstni pevci od Št. Ivana. „Besedo“ je odprl odbornik g. Katalan s kratkim govorom, v katerem je nazdravil presvitelega cesarja; deklamacija male deklice g. Pazor-jeve je bila pikantna, igra „Ravni pot najboljši pot“ se je jako dobro vršila. Hvala dramatičnemu odseku! Po igri smo se po domače s petjem in napitnicami pod milim nebom v večernem hladu zabavali. — Na splošno željo se ponoví zanimiva „beseda“ 25. dne t. m. Vabijo se vljudno vsi častiti udje; neudje plačajo vstopnino.

Iz Kanala 10. avg. J. V....č. — Ministerstvo za bogočastje in uk je letos prav veliko učnih pomočkov podarilo ljudskim šolam, šolskim in učiteljskim knjižnicam. Vrednost vsega darovanega blaga znaša več kot 16 tisoč gold. Vidi se iz tega, da se ljudsko šolstvo vedno bolj podpira. Preteklo leto se je podarilo naši šoli 16 lepih Hartingerjevih kmetijskih tabel, ki bi pa bile pravi kinč šoli, ako bi na šolskih stenah v primer-nih za to napravljenih okvirih visele; tako bi tudi več koristile deci, ker bi jih imela vedno pred očmi, jih ogledovala, čitala itd. Močno me pa veseli, da se tudi

letos ni pozabilo na našo šolo, ker jej je podarilo sl. ministerstvo za bogočastje in uk po nasvetu blagorodnega g. Gatti-a, deželnega, in g. Budala, okrajnega nadzornika, prav lep globus. Omenjenima gospodoma se tu javno zahvaljujem za lepi pomoček. Naj pa povem tudi to, da slovenski globus smo že imeli, ker nam ga je naš vrli župan g. Malnič hitro omislil, ko je bilo po časopisih naznanjeno, da se dobí v Ljubljani. Konečno naj še to naznanim, da naš preč. g. dekan Andrej Wolf je podaril naši šoli tri zemljevide (Evropo, obraz cele zemlje v polutah in Avstriji), ki jih je izdala „Matica Slovenska“, in pa nekoliko knjig za šolsko knjižnico, ki smo jo zdaj ustanovili. Bog plati!

Ajdovščina 16. avg. A. R. — Včeraj popoldne je v gradu Lože (Leutenburg) strašen ogenj celo desno stran gradiča pokončal. Škoda je velika; sliši se, da je bilo zažgano, zato, ker je neki na dveh krajih začelo goreti. Ajdovska komunska gasilnica in iz fabrike Ajdovske, kakor tudi gasilnica iz Vipavskega trga so prihitele na pomoč, al vode je pomanjkovalo.

Iz Goč 12. avg. F. A. — Zdaj ena, zdaj druga soseska v Vipavskem okraji se pritoži zarad gozdnih vžitkov. Tudi pri nas je v tej zadevi taka; veden prepir je med sosedi. Eni želijo, da bi se gozd razdelil, drugi da ne; vendar večina glasov je, da to priznava in zahteva; zato tudi ne bo pred mirú, dokler ne dobí vsak svoj del odmerjen v gozdu. Zarad tega smo se unidan pomenkovali, da bi dobro bilo, ako bi se vkup zbrali in šli k županiji, da bi nam o tem kak dober svét dala, kaj nam je storiti. Al le pri besedi je ostalo; k županu ni šel nobeden. Precej pa se je vzdignil nekdo čez ta naš pogovor in zatrosil laž, da je hodil nek „črni fant“ po vasi in ljudi šuntal, naj bi šli pri skazovanji lesá v gozd se bojevat. Pri nas ni nobenega fanta, da bi se imenoval „črni fant“, in tudi na boj ni nobeden ljudi šuntal. Da je pa ono človeče kaj tacega si izmislilo, ni čuda, zakaj navzelo se je obilo „blatnega“ duhá in ga začelo puhati iz sebe. Mi pa zahtevamo od njega, naj nam nikar ne skruni poštenja našega!

Stari Trg na Notranjskem 17. avg. — Strašna nesreča je danes zadela Stari Trg; silni ogenj je pokončal 23 hiš, katerih menda nobena ni bila zavarovana! (To pač je žalostno, da — koder koli se pripetí nesreča ognja — se kaže nemarnost, da malokdo ali nihče ni zavarovan!)

Iz Črnomlja. (Odgovor na očitno vprašanje Črnomaljcev v 32. listu „Novic“ t. l.) 21. decembra 1870. leta je poprejšnji župan po okrožnici naznanil, da bode nova volitev župana in svetovalcev 30. decembra 1870. Znano je vsacemu, da občinska dela so meni izročena bila, zato sem moral, samo ob sebi se razume, na tanko ta opravilstva znati. Ko se je okrožnica odposlala, brž grem k zastopnikom naše domače stranke, ter se ponudim za župana kandidirati s tem dostavkom: ako misli kdo od naše domače strani za župana se ponuditi, da jaz od svoje kandidature odstopim. To se je godilo neko soboto zjutraj. Dal sem pa obrok do četrtrka zvečer, tedaj 5 dni in pol za odgovor. Prisedši v četrtek zvečer na dotični kraj dobim odgovor, da ni nič gotovega znano. Na to podaljšam obrok še za 24 ur; po preteklem tem času pa sem isto zvedel; na to podaljšam obrok še za 24 ur; al zvedel sem zopet isto. Zanašal sem se na sladke obljube; al zmotil sem se, kakor že marsikdo drugi. Prepričal sem se, da se mi je za hrptom delalo od domače strani; ponujala sta se razen mene še dva druga, a tega mi nista razodela; to pa me je jako razkačilo, da nobeden ni bil odkritosrčen, kakor sem jaz navajen biti, kar mi bo gotovo vsak priznaval. Pride 30. december 1870. leta popoldne in bilo je treba na volitveno volišče iti. Mene so zadnji